Kemijski inštitut
Ljubljana
Slovenija

National
Institute of Chemistry
Slovenia

http://www.ki.si

Vabimo vas na otvoritev razstave

BOJANE BOH

SVETLOBA V GEOMETRIJI SNOVI

Pasteli 2001 – 2007

v torek, 18. marca 2008 ob 16. uri v avli Kemijskega inštituta, Hajdrihova 19, Ljubljana.

Otvoritev razstave bo s svojim nastopom popestrila ga. Mateja Kunstek, pevka v Slovenskem komornem zboru, ki se zanima tudi za terapevtski način petja.

Razstava bo na ogled do 18. maja 2008.

Vljudno vabljeni!

BOJANA BOH, diplomirana biologinja in doktorica kemijskih znanosti, živi in dela v Ljubljani kot profesorica in raziskovalka na Naravoslovnotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani. Leta otroštva je preživela v Izoli in Portorožu v tesni povezavi z morjem, naravo in primorsko krajino. V sebi je že od nekdaj nosila globoko željo po raziskovanju življenja v raznolikih pojavnih oblikah. Izbor študija jo je privedel v naravoslovje, kjer je v biologiji in biokemiji potešila velik del te težnje. Vzporedno so jo že od otroštva navduševali lastno ustvarjalno izražanje, preučevanje umetnosti, duhovnih, glasbenih in plesnih izročil, ter literarna in likovna ustvarjalnost. Izraz slednje je tudi knjiga Preobrazbe, ki jo je leta 2001 izdala v samozaložbi, ter 30 samostojnih razstav pastelov.

SIMBOLIKA GEOMETRIJE

Skozi matematična in geometrijska razmerja se izraža vse v naravi, od atomov in zgradbe molekul, delitve celic, rastnih vršičkov, cvetov, razporeditve semen, valovanja zvoka, elektromagnetnega valovanja, pojava barv, do gibanja planetov, osončij in galaksij. Geometrija makrokozmosa se preslikava v mikrokozmosu in obratno. Oblike in mandale, ki so grajene po skladnih geometrijskih razmerjih, v sebi nosijo posebno notranjo sporočilnost. To načelo so v svoja dela že od nekdaj vgrajevali arhitekti, umetniki in drugi ustvarjalci. Sodobna znanost odkriva enaka načela ob preučevanju zgradbe materije, življenjskih procesov in zakonitosti vesolja.

***

V likovnem svetu Bojane Boh se hrepenenje in pripovedovanje o doživetem trenutku izlivata v barvo in energijo povedanega. Njena neustavljiva likovna govorica barv in svetlobe, pretkana z neskončnimi čistimi linijami, nima ne začetka ne konca. Je kontinuum doživetij, ki se med seboj pretakajo in polnijo. V vsej svoji preprostosti, zapletenosti in razgaljeni lepoti je prišla do razpotja, kjer se ne boji več skritih pogledov in nepričakovanih vprašanj. Njene slike so kulise naravnanosti in čistosti forme, povsem osebne, z imenom in naslovom, ki se kot arabeska prepletajo v neskončne oblike geometrične racionalnosti in urejenosti. So zgodbe njenega življenja s poti proti drugemu bregu odrešitve, ki ga je dosegla skozi blodnje potovanj po osamljenih in odprtih prostranstvih divjine in razburkanih morjih svojega življenja.

V novejših delih se odražata v eni smeri odmik od racijonalnosti in simetričnosti prejšnjih struktur kakor tudi premik v energisko in barvno močan svet eksplozij in utripa srca. Veter, ki je zavil skozi umirjeno poetičnost njenih prejšnjih racionalnih struktur je prinesel novo teksturo v kateri beži iz simetrijskih vzorcev in se približuje vzorcem in strukturam narave, listju, cvetnim vzorcem. Na drugi strani pa se njene nove strukture dopolnjujejo z orientalno mistiko in kaligrafijo.

Trenutki veselja, obupa, vzponi in padci so vtkani v strukturah zvezd, energije sonc, ki sijejo na nočnem nebu in svetijo skozi krošnje dreves.Njena energija barv valuje kot morje, ki se dvigne v velik in grozeč valj, potem pa spet potone, se pomiri in skrije v zatišje asketskega in odmaknjenega razmišljanja. Zdaj jo vidiš, zdaj ne. V svoji pripovedi je polna glasov, krikov in šepetanja, glasbe in neizmerne tišine. Jasna je in odkrita, vendar pa vselej vedno varno skrita v ozadju izven vidnega spektra opazovalca.....

prof. dr. Marin Berovič